ἀπὸ τὸ χέρι σὰ χάνουμαι στοῦ κόσμου τὴν καταχνιά, καὶ μὲ φέρνει σὲ στασίρι ποῦ δὲν τὸ ἀξίζω.

ΙΓ'

ΟΞΩ!

Ἂς σταθοῦμε δῶ πέρα λιγάκι. Ἂς ἁπλώσουμε τὸ χαλί μας κι ἂς κάμουμε τὸ ναμάζι μας. Χαμογελᾶς, ἀψηλόθρονό μου θεριό, ποῦ ὄνομα δὲ σοῦ βρίσκω; Τί τάχα; Οἱ καλαμαράδες σου μονάχα θὰ σὲ θεμιάζουνε, μὴν τύχῃ καὶ τοὺς δώσῃς τρεμοῦλα μ' ἕνα σου βήξιμο; Ἐγὼ τουρκεύω κιόλας γιὰ τὸ χατίρι σου. Θέλεις καὶ δῶρα; νά κ' ἕνα δῶρο· εἶναι σκοῦρο καὶ στρογγυλό, ἔχει καὶ μικρὸ τσιμπιδάκι. Τρέμεις; Ἔννοια σου, δὲν εἶναι τέτοια ἡ μπόμπα μου, μὴ φοβᾶσαι. Δυναμίτη δὲν ἔχει μέσα της. Τεχνίτης δὲν τὴν ἔχει φτειασμένη. Τὴν ἔφτειαξα ἐγὼ ὁ ταπεινότατος δοῦλος σου, ἀπατός μου. Πενῆντα χρόνια τὴ δούλευα. Ἀπὸ κείνη τὴν ἀξέχαστη τὴ βραδιὰ εἶναι ποῦ βάλθηκα νὰ σοῦ τὸ τοιμάσω αὐτὸ τὸ δῶρο, κ' ἔρχουμαι τώρα νὰ σοῦ τὸ προσφέρω· δέξου το. Εἶναι ζυμωμένο μὲ τῆς καρδιᾶς μου τὸ αἷμα. Αὐτὸ τὸ αἷμα δὲν πρόφταξε νὰ χυθῇ στὸ μεγάλο τὸ ποτάμι ποῦ πλημμύρισε τὸ Βασίλειο σου. Δὲν τὸ ἤπιαν οἱ πιστοί σου αὐτὸ τὸ αἷμα, κι ἀπόμεινε κρυμμένο μέσα σὲ μιὰ καταφρονεμένη καρδιά, ὕστερα πέρασε σὲ ἄλληνα, ὥσπου καταστάλαξε στὴ δική μου, ἔγεινε ἄλλο τόσο, καὶ πάλι ἄλλο τόσο, καὶ στὸ λαιμό μου ἀνέβαινε, μ' ἔπνιγε. Τί νὰ τὸ κάμω, εἶπα. Χτῆμα σου εἶναι. Στάλα στάλα τὸ ρίχτα πάνω σ' αὐτὰ τὰ χαρτιά. Καὶ τώρα τὰ καταθέτω μπροστὰ στὸ θρόνο σου! Μὴν τἀγγίξῃς, θὰ κάψῃς τὰ χέρια σου! Ἔχει φαρμάκι αὐτὸ τὸ αἷμα καὶ σὲ καίγει καθὼς τἀγγίξῃς. Μὰ φοβοῦμαι μήπως ἐκεῖνο σἀγγίξῃ, καὶ σὲ λυποῦμαι, γιατὶ πρέπει μέσα σου νἄχῃς ρωμαϊκο αἷμα καὶ σύ. Τί σοῦ φταίγω ὡς τόσο! Δικό σου εἶναι τὸ αἷμα μου, καὶ σοῦ τὸστειλα. Πὲς τώρα κανενὸς νὰ τὰ πετάξῃ αὐτὰ τὰ χαρτιὰ στὴ θάλασσα. Ναί, ἔτσι, μὲ τὴ μασιὰ νὰ τὰ πιάσουνε. Τί; τοὺς καῖνε πάλι; Μὴν ἀπελπίζεσαι. Πρόσταξε φωτιὰ νὰ τοὺς βάλουν. Φωτιὰ σ' ὅλο τἀρχοντικό σου, καὶ φεύγα. Μὴν κάθεσαι καὶ τὰ βλέπῃς. Θὰ περάσῃ τὸ κακό τους ἀπὸ τὰ μάτια σου στὰ σπλάχνα σου καὶ θὰ τὰ κάμῃ κομμάτια. Πήγαινε σύ, κι ἄφησε τὸ Βεζίρη νὰ βάλῃ φωτιά. Ὄξω, καὶ χάθηκες! Ἄχ, σοῦ τόλεγα! μὴν ἀργήσῃς. Ἄργησες, καὶ τώρα μοῦ σφίγγεις τὰ χέρια σου. Τρέμουν τὰ γόνατά σου· γουρλώνουν τὰ μάτια σου. Πάει, γλυτωμὸ πιὰ δὲν ἔχεις. Πήγαινε καὶ ξαπλώσου σὲ κανένα μιντέρι. Καὶ σεῖς ὅλοι γύρω, σᾶς ἔπιασε καὶ σᾶς τὸ κακό. Κοράκοι γενῆτε κι ἀνοίξτε τὰ φτερούγια σας. Ὄξω!

Δὲν ἔχετε τώρα νὰ πῆτε, σᾶς γλύτωσα. Ἔπιασαν τὰ μάγια. Βασανιστήκατε λιγάκι, μὰ τί λευτεριὰ ποῦ τὴν ἔχετε τώρα! Ὁ οὐρανὸς θὰ γεμίσῃ κοράκους κι ὄρνια. Ὄξω! τρέχετε στὰ ψοφίμια!

Τόσα χρόνια νὰ διψοῦν αἷμα καὶ νὰ μὴν τὸχουνε θάλασσα τὰ καημένα νὰ κολυμποῦν! Πετᾶτε στὶς ρημιὲς καὶ στὰ δάση! Ἐκεῖ θὰ βρῆτε φαΐ καὶ ραχάτι. Αὐτοῦ ποῦ τριγυρνᾶτε ραχάτι δὲν ἔχει. Θὰ τσουρουφλιστοῦν τὰ φτερά σας. Μακριά, στὴ ρημιά, στὰ ψοφίμια, ὄξω, ὄξω!

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

"ΤΟ ΣΕΡΑΠΙΟΝ,,*)

Πέρασε ἀπὸ δῶ τὶς προάλλες ὁ Πέτρος Μάγνης, ὁ ἱδρυτὴς τοῦ «Σεράπιου» τῆς Ἀλεξάντρειας. Λεβέντικη κορμοστασιὰ καὶ ψυχὴ τὸ ἴδιο. Εἰκοσιέξη ἴσαμε εἰκοσιεφτὰ χρονῶνε, Πηλιορείτης καὶ πρῶτος ὑπάλληλος σὲ γνωστὸ ἐμπορικὸ γραφεῖο τῆς Ἀλεξάντρειας. Ὑπάλληλοι σ' ἐμπορικὰ γραφεῖα εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι τέσσερεις τοῦ «Σεράπιου», ὁ Ἀπ. Κωσταντινίδης (Πήλιος Ζάγρας), ὁ Χρῖστος Ζερβός, ὁ Κ. Τσαγκαράδας καὶ ὁ Δ. Χρυσάνθης.

Νά, πῶς βγῆκε τὸ «Σεράπιο». Στὴν Ἀλεξάντρεια ὑπάρχει ἕνας σύλλογος «Νέα Ζωὴ» ποὺ βγάζει καὶ περιοδικὸ μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα. Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ συντηρητικὸ καὶ στὴ γλώσσα καὶ στὶς ἰδέες (ἕνα εἶδος «Παναθήναια», νὰ ποῦμε) τὸ διευτύνει μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τρία μέλη τοῦ Συλλόγου ποὺ ἐκλέγεται κάθε χρονιὰ καὶ λέγεται «Συντακτικὴ ἐπιτροπή». Τὴν περασμένη χρονιὰ συνταχτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκλέχτηκε ὁ κ. Κ. Κωσταντινίδης (Πέτρος Μάγνης), ὁ Πάνος Βατάλας κι ὁ Βασ. Παυλίδης, δημοτικιστάδες κ' οἱ τρεῖς τους. Ἀμέσως, φωτιὰ στὰ τόπια. Ἡ συντηρητικὴ «Νέα Ζωὴ» γίνεται ἐπαναστατική, ἡ Δημοτικὴ γλώσσα καλοθρονιάζεται σὰ βασίλισσα μέσα στὶς σελίδες της καὶ οἱ καινούριες καὶ μεταρρυθμιστικὲς ἰδέες γίνουνται σημαία της.

Οἱ Νεοζωῖτες δὲν τὴν εἴδανε μὲ καλὸ μάτι μιὰ τέτια ἐπανάσταση. Ἀνταριαστήκανε, τὰ χάσανε. Νοικοκυρεμένο περιοδικὸ θέλανε οἱ ἀθρῶποι κι ὄχι ἐπαναστατικό. Ν' ἀλλάξουνε λοιπὸν τὴ Συνταχτικὴ ἐπιτροπή. Γιὰ νὰ μὴ γίνει αὐτὸ καὶ μποῦν οἱ καθαρευουσιάνοι στὴ Συνταχτ. ἐπιτροπή, φεύγει ὁ Πέτρος Μάγνης, μὰ φεύγοντας συναγρικιέται μὲ τοὺς ἄλλους τέσσερεις καὶ ἱδρύει τὸ «Σεράπιο».

Τὸ «Σεράπιο» βγαίνει ταχτικὰ ἀπὸ τὸν περασμένο Γεννάρη μιὰ φορὰ τὸ μήνα, πλούσια καὶ καλλιτεχνικὰ τυπωμένο καὶ σὲ διαλεχτὸ χαρτί. Κάθε φυλλάδιο τοὺς κοστίζει δεκαπέντε λίρες Ἐγγλέζικες καὶ τὶς πληρώνουν οἱ πέντε τους, ἀπὸ τρεῖς λίρες ὁ καθένας τὸ μήνα. Ὑπάλληλοι, εἴπαμε, ὅλοι τους, ὄχι πλούσιοι, καὶ τὶς τρεῖς αὐτὲς λίρες τὶς κόβουν ἀπὸ τὰ ἔξοδά τους κι ἀπὸ τὰ γλέντια τους γιὰ νὰν τὶς δώσουνε στὸ «Σεράπιο». Χαραχτηριστικὸ καὶ τοῦτο: "Οταν κανεὶς ἀπ' αὐτούς, σὰ νιὸς ποὺ εἶναι, καμιὰ φορὰ τὸ παραρήξει στὸ γλέντι καὶ ξοδιάσει παραπάνου ἀπὸ τὸ πρεπούμενο, οἱ ἄλλοι τέσσερεις τονὲ μαλλώνουνε:

— Βρέ, χριστιανέ μου, τί πῆγες καὶ ξόδειασες τοῦ κάκου τόσους παράδες; Δὲν τοὺς ἔρηχνες στὸ «Σεράπιο»;

Ἀπὸ κάθε φυλλάδιο τυπώνουν 750 ἀντίτυπα. Τὰ 600 τὰ στέλνουνε σὲ δικούς μας, στὴν Αἴγυφτο καὶ στὸ Ἐξωτερικό.

— Πόσοι πληρώσανε ἴσαμε τώρα τὴ συντρομή τους; ρωτήσαμε τὸν Π. Μάγνη.

— Καμιὰ εἰκοσαριὰ μοναχά! μᾶς εἶπε χαμογελώντας.

Κακὸ αὐτό. Ἔξη ψωροδραχμὲς τὴ χρονιὰ εἶναι ἡ συντρομὴ καὶ πρέπει ὅλοι, ὅσοι τὸ λαβαίνουμε, νὰν τὶς πληρώσουμε. Οἱ ἀγῶνες δὲ βαστιοῦνται μὲ παχιὰ λόγια καὶ μὲ κούφιες εὐχές. Χρειάζουνται καὶ κάπια θυσία, ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι ἡ θυσία αὐτή.

Ὡς τόσο τὰ καλὰ παιδιὰ τῆς Ἀλεξάντρειας, ποὺ ἔρχουνται σήμερα νὰ μᾶς διδάξουν πῶς γίνουνται καὶ πῶς κρατιοῦνται οἱ ἀγῶνες, δὲ χάνουν τὸ κουράγιο τους ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία μας. Τὸ ἐναντίο, ἀντρειεύουνται ἀπὸ δαύτηνε, καὶ γι' αὐτὸ λογαριάζουν, μπαίνοντας μεθαύριο στὴ δεύτερη χρονιά, νὰν τὸ μεγαλώσουν τὸ περιοδικό τους καὶ νὰν τοῦ δώσουν τὸν τύπο τοῦ «Mercure de France».

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

*) Revue «Serapion». B. P. 938. Alexandrie (Égypte).

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000!

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχῦον διὰ τὴν κλήρωσιν 23 Ὀκτωβρίου 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ:

ΜΕΓ ΚΕΡΔΟΣ	**ἐκ δραχ.**	**100,000**
1 Κέρδος	» »	**25,000**
1 Κέρδος	» »	**10,000**
3 Κέρδη	» »	**5,000**
5 Κέρδη	» »	**1,000**
118 Κέρδη	» »	**100**
557 Κέρδη	» »	**50**
1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....		**225,000**

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ σταθμάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων. **δραχ. μίαν** ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.**

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Τὰ «Συναλλάγματα» τοῦ φίλου Ν. Πορριώτη παιχτήκανε τὴν περασμένη Δευτέρα στὸ Βαριετέ, μὰ δὲν ἀρέσανε καὶ τόσο. Ἔργο καλό, μελετημένο, νοικοκυρεμένο, μὲ χαραχτῆρες καλοδουλεμένους, τίμια γραμένο, δηλ. δίχως ρουκέτες σκηνικὲς καὶ μπακαλοτερτίπια θεατρινίστικα.

— Τοῦλειπε ὅμως καὶ κάτι, τοῦλειπε ἡ σκηνικὴ δράση, καὶ γι' αὐτὸ ἴσως κούρασε τὸν κόσμο κ' ἔπεσε ἀπὸ τὴν πρώτη βραδιά.

— Δὲν πέτυχε τὸ ἔργο τοῦ Πορριώτη, δὲν πέτυχε ὅμως καὶ τὸ ἀκροατήριο. Γιατὶ ἀκροατήριο ποὺ κελοχώνεψε τὴν «Ἀθήνα μας» κι ἄκουσε μ' ἀδιαφορία τοὺς «Σεισμόπληχτους» κτλ. δὲν εἶχε κανένα δικαίωμα νὰ δείξει τόσο ἀδιάντροπα, ὅπως κ' ἔδειξε, μὲ χασμουρητά, μὲ «πάρε πόδι» καὶ μ' ἄλλα μόρτικα φερσίματα τὴ γνώμη του γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Πορριώτη.

— Μιὰ καινούρια ποιήτρα μᾶς παρουσιάστηκε τελευταῖα στὴν «Ἀκρόπολη». Τὄνομά της Λιλίκα Μπέτσικα καὶ γράφει ὄμορφα τραγουδάκια, μ' ἀρκετὴ πρωτοτυπία καὶ μὲ πολὺ αἴσθημα. Ἕνα μάλιστα τραγουδάκι της, «Ἄλλη πλάση», ποὺ τυπώθηκε στὴν «Ἀκρόπολη» τῆς περασμένης Τετράδης, τὸ τυπώνουμε καὶ μεῖς

— Τὰ τελευταῖα «Παναθήναια» δημοσιεύοντας τέσσερεις στροφὲς ἀπὸ τὸν Κορυδαλὸ τοῦ Σέλλεϋ, ἀπεφήνανε πὼς αὐτοὶ εἶναι καὶ οἱ μόνοι καλοὶ στίχοι ἀπὸ ὅλο τὸ βιβλίο τοῦ Ἐφταλιώτη. Σπολλάτη τους καὶ τόσο.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Κ. Οὐρ. στὸ Λεωνίδι. Τὰ λάβαμε καὶ θὰ δημοσιευτοῦν. Ὅσο γιὰ τὸ βιβλίο, θαρροῦμε φτάνουν ὅσα ἔχεις λογαριάσει.—κ. Γ. Περ. στὶς Σπέτσες. Ἐγκριθέντα δημοσιευθήσονται ὅσον οὔπω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΡΑΜΑΣ

ΟΙ ΛΟΞΟΙ ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΙ

Πουλιέται στὰ γραφεῖα μας δρ. 2.